

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.619 van 12 januari 1998
in de zaak A. 51.764/IX-387.**

In zake : Luc GOESSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. LEROY,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van BRUGGE,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten F. KENIS en L. BLONTROCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55/10.

tussenkomen de partij :

Luc DE BAENE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST
kantoor houdende te BRUGGE,
Burggraaf de Nieulantlaan 26.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 18 mei 1993 namens Luc GOESSENS, door zijn raadsman Ph. LEROY, advocaat te Gent, werd ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van het O.C.M.W. van Brugge van 5 maart 1993 waarbij Dr. DE BAENE werd bevorderd tot geneesheer-departementshoofd in het departement gynaecologie en verloskunde van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan te Brugge met ingang van 1 april 1993 en waarbij de bevordering van verzoeker tot geneesheer-departementshoofd impliciet werd geweigerd";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 1 oktober 1993;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1993 die de tussenkomst van Luc DE BAENE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 6 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 december 1997;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat Ph. LEROY verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat D. DE MAESENEER die, loco Advocaat F. KENIS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Luc GOESSENS (verzoeker) en Luc De BAENE (tussenkomenende partij) zijn beiden geneesheer-specialist in de afdeling gynaecologie en verloskunde van het Academisch Ziekenhuis Sint-Jan van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge. Luc DE BAENE is sinds 5 juli 1985 aangesteld als geneesheer-diensthofd.

1.2. Op 4 maart 1988 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brugge Luc GOESSENS met ingang van 1 april 1988 te benoemen tot geneesheer-departementshoofd in het departement gynaecologie en verloskunde.

1.3. Op verzoek van Luc DE BAENE vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 38.870 van 27 februari 1992 die benoeming op grond van de schending van artikel 126, § 1, van de gecoördineerde wetten op de ziekenhuizen, omdat het beheerscomité van het ziekenhuis niet het voorafgaand advies van de Medische Raad had ingewonnen over de kandidatuur van Luc GOESSENS.

1.4. Op 2 april 1992 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn "de procedure te hernemen vanaf de oproeping voor de bevordering tot geneesheer-departementshoofd van het departement Gynaecologie en Verloskunde".

1.5. Met uitvoerig gemotiveerde brieven van 11 mei 1992 en 24 mei 1992 stellen respectievelijk Luc DE BAENE en Luc GOESSENS zich kandidaat. Met een brief

van 27 mei 1992 stelt ook Frank VANDEKERCKHOVE zich kandidaat.

1.6. Met een brief van 13 augustus 1992 deelt de voorzitter van de Medische Raad mede dat de raad "op 27 juli 1992 een geheime stemming (heeft) gehouden" over de vraag om advies "over de kandidaturen van dr. DE BAENE - dr. GOESSENS - dr. VANDEKERCKHOVE tot bevordering van geneesheer-departementshoofd in het departement gynaecologie en verloskunde", met als uitslag : 6 stemmen voor Luc GOESSENS; 3 stemmen voor Frank VANDEKERCKHOVE; 2 voor Luc DE BAENE en 1 onthouding. De brief besluit : "De Medische Raad adviseert derhalve de kandidatuur van Dr. GOESSENS".

1.7. Op 19 augustus 1992 beslist het Bijzonder Comité van het Academisch Ziekenhuis Sint-Jan aan de raad voor maatschappelijk welzijn voor te stellen Luc DE BAENE te bevorderen tot geneesheer-departementshoofd. Blijkens het proces-verbaal van de vergadering van dat Comité wordt het voorstel als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de beslissing van de Raad dd. 02.04.92 om de procedure voor bevordering (...) te hernemen vanaf de oproeping voor de bevordering;

Gelet op het reglement van orde van de medische organisatie;

Gelet op de ingediende kandidaturen van dr. DE BAENE, dr. GOESSENS en dr. VANDEKERCKHOVE

Gelet op het advies van de Medische Raad".

1.8. Op 9 september 1992 adviseert het Bijzonder Comité, na advies van de Medische Raad, aan de raad voor maatschappelijk welzijn binnen de bestaande personeelsformatie van het departement gynaecologie en verloskunde de bestaande structuur van één geneesheer-departementshoofd en 7 geneesheren-specialist om te vormen tot een structuur met één geneesheer-departementshoofd, drie geneesheren-diensthooft en drie geneesheren-specialist.

1.9. Het Bijzonder Comité adviseert tevens Luc DE BAENE, Luc GOESSENS en Frank VANDEKERCKHOVE, in afwachting van de goedkeuring van die herstructurering van het departement gynaecologie en verloskunde door de toezichthoudende overheid, tijdelijk aan te stellen, respectievelijk als geneesheer-diensthooft gynaecologie, geneesheer-diensthooft verloskunde en geneesheer-diensthooft fertiliteitskliniek.

1.10. Op 16 oktober 1992 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn het hiervoor bedoelde voorstel tot structuurwijziging voor te leggen aan het overlegcomité stad-O.C.M.W. en aan het syndicaal overlegcomité.

1.11. Ingevolge het "principieel besluit" tot structuurwijziging worden Luc DE BAENE, Luc GOESSENS en Frank VANDEKERCKHOVE tijdelijk aangesteld respectievelijk als geneesheer-diensthooft gynaecologie, geneesheerdiensthooft verloskunde en geneesheer-diensthooft fertiliteitskliniek.

1.12. Ten slotte beslist de raad voor maatschappelijk welzijn Luc DE BAENE met ingang van 1 november 1992 te bevorderen tot geneesheer-departementshooft van het departement gynaecologie en verloskunde.

1.13. Op 16 december 1992 dient Luc GOESSENS bij de Raad van State een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 oktober 1992 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij Luc DE BAENE wordt bevorderd tot geneesheer-departementshooft in het departement gynaecologie en verloskunde van het Academisch Ziekenhuis Sint-Jan en waarbij, aldus Luc GOESSENS, impliciet wordt geweigerd hemzelf in dat ambt te benoemen. Terzelfder tijd vraagt Luc GOESSENS tevens de vernietiging van die beslissing.

1.14. Op grond van de algemene toezichtsbevoegdheid van artikel 111, § 3, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, schorst de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen op 23 december 1992 de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 oktober 1992 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende de bevordering van Luc DE BAENE tot geneesheer-departementshoofd, om reden dat in die beslissing "noch de materiële, noch de formele motivering voorhanden is".

1.15. Op 7 januari 1993 trekt de raad voor maatschappelijk welzijn zijn beslissing van 16 oktober 1992 in.

1.16. Bij arrest nr. 41.829 van 1 februari 1993 verwerpt de Raad van State de vordering die door Luc GOESSENS was ingediend tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 oktober 1992 van de raad voor maatschappelijk welzijn, bij gebrek aan voorwerp.

1.17. Bij arrest nr. 52.343 van 21 maart 1995 van de Raad van State wordt de afstand van Luc GOESSENS van zijn verzoek tot vernietiging van dezelfde beslissing, toegewezen.

1.18. Op 10 februari 1993 bevestigt het Bijzonder Comité van het Academisch Ziekenhuis Sint-Jan zijn advies van 19 augustus 1992 aan de raad voor maatschappelijk welzijn om Luc DE BAENE te bevorderen tot geneesheer-departementshoofd in het departement gynaecologie en verloskunde. Dit advies steunt op de considerans :

"dat met inachtneming van de vermelde beslissingen en adviezen het Bijzonder Komitee zijn advies van 19 augustus 1992 opnieuw heeft onderzocht; dat een nieuw onderzoek werd gewijd aan de ingediende kandidaturen met inachtneming van de door de kandidaten voorgelegde curricula vitae en aanbevelingsbrieven;

dat het Bijzonder Komitee van oordeel is dat de drie kandidaten aan de wettelijke voorwaarden voldoen voor de bevordering; dat zij ook het vereiste wetenschappelijk niveau verrechtvaardigen; dat bij zijn advies het Beheerscomité meent zich te moeten laten leiden niet alleen door de wetenschappelijke verdiensten van de verschillende kandidaten, doch ook door het belang van een goede organisatie van de dienst en de mogelijkheden van samenwerking van het nieuwe diensthoofd binnen zijn dienst en met de andere diensten binnen en buiten het ziekenhuis; dat het Beheerscomité ook wenst rekening te houden met de beslissingen van de Raad dd. 16 oktober 1992 inzake een principiële herstructurering van het departement Gynaecologie en Verloskunde en de aanstelling van de diverse kandidaten tot geneesheer diensthoofd voor de onderscheiden diensten".

1.19. Op 5 maart 1993 beslist de raad voor maatschappelijk welzijn opnieuw Luc DE BAENE te bevorderen tot geneesheer-departementshoofd in het departement gynaecologie en verloskunde van het Academisch Ziekenhuis Sint-Jan. Dit besluit steunt onder verwijzing naar de voorgaande gegevens op de considerans :

"dat het administratief dossier, inhoudende 43 stukken, geïnventariseerd van 1 t/m 43, gedurende gans de wettelijke termijn ter inzage van de leden van de Raad heeft gelegen; dat de erin berustende stukken de Raad de nodige gegevens verstrekken om met kennis van zaken zijn keuze te doen en aldus de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken; dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn vaststelt dat ieder van de kandidaten voldoet aan de wettelijke en reglementaire bevorderingsvereisten, o.m. inzake aktiviteitsniveau; dat ter zitting van heden een grondige bespreking aan de onderscheiden kandidatuurstellingen is gewijd, waarbij de titels, aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten werden vergeleken; dat uit het administratief dossier en uit de bespreking ter zitting van heden gebleken is dat geen van de kandidaten direct zichtbaar grotere aanspraken kan laten gelden; dat het belang van de dienst vereist dat het departementshoofd niet alleen van een hoog wetenschappelijk niveau laat blijken, maar ook van een grote bekwaamheid tot samenwerking én met de collega's van het departement en van de andere departementen binnen het ziekenhuis én met de K.U.Leuven, met wie het departement geaffilieerd is;

Gelet op het advies van het Bijzonder Comité voor het AZ St-Jan dd. 10.02.93;

(...)

BESLIST : Bij geheime stemming met 10 stemmen voor dr. DE BAENE en 1 stem voor dr. GOESSENS

1. Dr. L. DE BAENE te bevorderen tot geneesheer-departementshoofd in het departement Gynaecologie en Verloskunde vanaf 01.04.93;
2. Onderhavig raadsbesluit ingevolge art. 111 van de organieke wet van 08.07.76 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn in mededeling te sturen aan het College van Burgemeester en Schepenen en aan de Provinciegouverneur ...".

1.20. Met een brief van 4 mei 1993 wordt aan Luc GOESSENS, op diens verzoek, een uittreksel gezonden uit het bestreden besluit;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen opwerpen dat het tweede onderdeel van het beroep, waarbij verzoeker de vernietiging vordert van de impliciete weigering hem niet te benoemen, niet ontvankelijk is omdat in hoofde van de verwerende partij geen rechtsplicht bestaat verzoeker te benoemen na een eventuele vernietiging;

2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat hij "objectief en in alle redelijkheid de meeste aanspraken" kan maken op de bevordering van geneesheer-departementshoofd en dat hij uit die aanspraken het vereiste belang kan putten om voormelde impliciete weigeringsbeslissing aan te vechten;

2.3. Overwegende dat geen wettelijke of reglementaire bepaling de bevordering tot geneesheer-departementshoofd tot een gebonden bevoegdheid van de raad voor maatschappelijk welzijn maakt; dat verzoekers vraag tot vernietiging van de impliciete weigering om hem te bevorderen derhalve niet ontvankelijk is en moet worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet aanvoert; dat volgens verzoeker de benoemende overheid de verdiensten en de geschiktheid van de kandidaten voor de te begeven betrekking moet vaststellen en dat zij vervolgens de titels en de verdiensten van die kandidaten moet vergelijken, terwijl er in voorliggend geval geen objectief onderzoek van de aanspraken en de verdiensten van de kandidaten heeft plaatsgehad en er ook geen objectieve vergelijking is gebeurd; dat verzoeker verder stelt dat zelfs al zou de verwerende partij aantonen dat de titels en de verdiensten van de kandidaten toch werden onderzocht, dan nog het gelijkheidsbeginsel werd geschonden doordat een van de kandidaten werd gekozen op grond van criteria die niet werden bekendgemaakt en waarvoor geen redelijke en objectieve verantwoording bestaat, dat hij die zienswijze onderbouwt door te verwijzen naar zijn ervaring en zijn activiteiten binnen het departement gynaecologie en verloskunde sedert 1985, en tot het besluit komt dat hij "objectief gezien in redelijkheid direct zichtbaar grotere aanspraken (kan) laten gelden"; dat hij daarvoor verwijst naar "de ervaring (...) die hij in de periode tussen 1988 en 1992 opdeed als departementshoofd, de initiatieven die hij in die periode ontwikkelde op het vlak van de oprichting van de fertiliteitskliniek, de modernisering van de infrastructuur, de reorganisatie van het verloskwartier, de jaarlijkse organisatie van symposia gynaecologie-verloskunde-perinatologie in samenwerking met de Vlaamse universiteiten, de postgraduaat cursus gynaecologie-verloskunde in samenwerking met de K.U.Leuven, de verstrenging van de administratieve en boekhoudkundige verrichtingen", dat hij "sedert 1985 als enige gynaecoloog voltijds aanwezig (is) in de kliniek" en dat "het aantal consultaties, operatieve ingrepen en bevallingen" sedert 1985 is gestegen,

terwijl de perinatale mortaliteit is gedaald"; dat hij tenslotte verwijst naar zijn "persoonlijke kwaliteiten" : "managementsopleiding, organisator van colloquia, opleiding"; dat steeds volgens verzoeker het gelijkheidsbeginsel nog geschonden werd doordat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het advies van de Medische Raad, die verzoeker voorstelde voor de functie van geneesheer-departementshoofd, en doordat zij niet vermeldt waarom zij de uit het advies blijkende rangschikking niet heeft gevolgd;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat uit de bestreden beslissing blijkt dat het administratief dossier, bestaande uit 43 geïnterviewde stukken, gedurende de ganse wettelijk voorgeschreven termijn ter inzage van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn heeft gelegen, dat de in dat dossier berustende stukken de raad de nodige gegevens hebben verstrekt om de titels en de verdiensten van de kandidaten te vergelijken en met kennis van zaken een keuze te maken en dat er ter zitting een grondige bespreking aan de verschillende kandidatuurstellingen is gewijd waarbij de titels, de aanspraken en de verdiensten van de verschillende kandidaten werden vergeleken; dat, wat de door verzoeker ingeroepen direct zichtbaar grotere aanspraken op een bevordering tot geneesheer-departementshoofd betreft, de verwerende partij stelt dat verzoeker zich niet vermag te beroepen op de ervaring die hij van 1988 tot 1992 heeft opgedaan als geneesheer-departementshoofd, omdat verzoekers aanstelling in die functie door de Raad van State werd vernietigd en dat voorts verzoekers argumentatie zich beperkt tot een affirmatie van de eigen merites zonder aan te tonen waarom die evident groter zouden zijn dan die van de benoemde kandidaat;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het standpunt van de verwerende partij dat geen rekening

mag worden gehouden met de ervaring die verzoeker van 1988 tot 1992 heeft opgedaan als geneesheer-departementshoofd, antwoordt dat dit opgaat voor de specifieke administratieve opdrachten die hij als departementshoofd heeft vervuld, maar niet voor zijn medische prestaties in die periode, omdat anders oordelen erop zou neerkomen dat verzoekers curriculum voor de periode 1988-1992 als onbeschreven zou moeten worden beschouwd, terwijl Luc DE BAENE in die periode wel de mogelijkheid heeft gehad activiteiten uit te oefenen waardoor een samenwerking met andere departementen van het ziekenhuis en met de K.U.L. mogelijk werd;

3.1.4. Overwegende dat de tussenkommende partij van haar kant stelt dat uit niets blijkt dat verzoeker zichtbaar grotere aanspraken kan doen gelden, nu hij zich niet kan beroepen op enige ervaring of prestatie die het rechtstreeks gevolg is van zijn onrechtmatig bevonden bevordering tot departementshoofd, omdat die beslissing, ingevolge de vernietiging ervan door de Raad van State, geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat zij verder verwijst naar haar realisaties onder meer als waarnemend departementshoofd en haar curriculum vitae, alsmede naar de aanbevelingsbrieven van de collega's en brieven van de academische overheid van de faculteit geneeskunde van de K.U.Leuven, waarmee het departement extern samenwerkt, die volgens haar onbetwistbaar doen blijken dat zij minstens even grote verdiensten en aanspraken op de bevordering tot geneesheer-departementshoofd kan doen gelden, zodat de bestreden beslissing het gelijkheidsbeginsel geenszins schendt;

3.1.5. Overwegende dat de benoemende overheid overeenkomstig het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel de titels en de verdiensten van de verschillende kandidaten moet vergelijken en daarbij niet kan voorbijgaan aan direct zichtbaar grotere aanspraken van één van de

kandidaten, tenzij daartoe gegronde redenen bestaan; dat zulks ook het geval is wanneer de benoeming gebeurt bij geheime stemming, dat dan uit de aan de Raad van State voorgelegde stukken moet blijken dat de leden van het collegiaal orgaan over voldoende informatie beschikten om zich individueel een oordeel te vormen over de aangelegenheid en dat die informatie, waarvan de elementen terug te vinden zijn in het dossier, in redelijkheid kon leiden tot de genomen beslissing;

3.1.6. Overwegende dat verzoeker ten onrechte stelt dat de raad voor maatschappelijk welzijn geen vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten voor de bevordering tot geneesheer-departementshoofd heeft gemaakt; dat het bestreden besluit immers verwijst naar volgende gegevens :

"dat het administratief dossier, inhoudende 43 stukken, geïnventariseerd van 1 t/m 43, gedurende gans de wettelijke termijn ter inzage van de leden van de Raad heeft gelegen; dat de erin berustende stukken de Raad de nodige gegevens verstrekken om met kennis van zake zijn keuze te doen en aldus de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken; (...) dat ter zitting (...) een grondige bespreking aan de onderscheiden kandidatuurstellingen is gewijd, waarbij de titels, aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten werden vergeleken" (1.19);

dat deze vaststellingen volstaan om dit onderdeel van verzoekers tweede middel ongegrond te bevinden;

3.1.7.1. Overwegende, wat verzoekers "direct zichtbaar grotere aanspraken" betreft, dat verzoeker niet gerechtigd is zich te beroepen op enige ervaring of prestatie die het rechtstreeks gevolg is van zijn benoeming in het ambt van departementshoofd op 4 maart 1988, daar die benoeming door de Raad van State bij arrest van 27 februari 1992 werd vernietigd en dus geacht moet worden nooit te zijn gebeurd; dat de ingeroepen initiatieven in essentie van organisatorische

aard zijn, zodat ze om die reden merendeels niet in acht worden genomen; dat overigens verzoekers opsomming te algemeen is om hem op grond daarvan bekwaamheden toe te dichten die hem op een evidente wijze grotere aanspraken zouden verlenen op een bevordering in het ambt van geneesheerdepartementshoofd dan deze van de tussenkomen-de partij;

3.1.7.2. Overwegende dat verzoeker in dat verband stelt dat toch niet mag worden voorbijgegaan aan zijn "medische prestaties" tijdens de periode 1988-1992, omdat anders zijn curriculum met betrekking tot die periode, in tegenstelling tot dat van concurrent Luc DE BAENE, als ongeschreven zou moeten worden beschouwd; dat verzoeker niet op een concrete wijze aannemelijk maakt welke dan wel die "medische prestaties" van hem zijn die de prestaties van Luc DE BAENE kennelijk in de schaduw stellen, dat voor zover hij doelt op zijn aanwezigheid als enige voltijdse gynaecoloog in het ziekenhuis vanaf 1985, op de toename van het aantal consultaties, operatieve ingrepen en bevallingen in het departement gynaecologie en verloskunde en op de daling van de perinatale mortaliteit, die gegevens te vaag en algemeen zijn om aan verzoeker evident grotere aanspraken op bevordering tot geneesheer-departementshoofd toe te dichten, dat verzoeker immers niet aannemelijk maakt dat die gunstige evoluties (uitsluitend) aan hem moeten worden toegeschreven en dat, zo dit laatste al het geval zou zijn, dit een niet te miskennen bewijs zou inhouden van zijn evident grotere geschiktheid voor de uitoefening van de functie van geneesheer-departementshoofd; dat diezelfde vaagheid en algemeenheid bestaat ten aanzien van de beweerde "persoonlijke kwaliteiten" van verzoeker die hij meent gestaafd te weten door de managementopleiding die hij heeft gevolgd en de colloquia die hij heeft georganiseerd;

3.1.7.3. Overwegende dat verzoeker ten slotte ten onrechte een doorslaggevend belang toedeelt aan "de rangschikking" opgesteld door de Medische Raad; dat het bedoeld advies van de Medische Raad immers niet een beredeneerde rangschikking geeft van de kandidaten, maar het resultaat is van een eenmalige stemming waarin verzoeker meer stemmen bekwam dan de andere kandidaten en dat dit advies van de Medische Raad niet gericht was aan de benoemende overheid, maar aan het Bijzonder Comité van het ziekenhuis dat overigens tot andere bevindingen kwam dan de Medische Raad;

3.1.8. Overwegende dat de door de tussenkomenende partij aangevoerde gegevens (3.1.4.) ervan doen blijken dat zij minstens even grote even grote verdiensten en aanspraken op de bevordering tot geneesheer-departementshoofd kan inroepen als verzoeker; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert, waarbij hij betoogt dat hij in redelijkheid direct voor de hand liggende grotere aanspraken heeft op de bevordering in het ambt van geneesheer-departementshoofd gezien "zijn ervaring en opleiding" en dat daaraan maar kan worden voorbijgegaan op grond van concrete gegevens die verband houden met objectieve criteria, wat niet het geval is, dat de verwerende partij volgens verzoeker nagelaten heeft aan te tonen op grond waarvan voorbijgegaan is aan de aanspraken die verzoeker put uit zijn ervaring en voltijdse activiteiten binnen het departement sedert 1985 en zijn realisaties tijdens het vervullen van de functie van departementshoofd in de periode 1988-1992;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar haar standpunt met betrekking tot het eerste en het tweede middel;

3.2.3. Overwegende dat volgens de tussenkomende partij van een schending van het redelijkheidsbeginsel maar sprake kan zijn wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de bestreden beslissing en dat er in voorliggend geval van zulke wanverhouding geen sprake kan zijn, omdat verzoeker zich ten onrechte beroept op zijn ervaring en realisaties in de periode dat hij departementshoofd was en geen enkel van de aan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn voorgelegde stukken van het administratief dossier van kennelijk en/of direct zichtbaar grotere aanspraken van verzoeker doet blijken, maar integendeel meerdere stukken ervan laten blijken dat de tussenkomende partij minstens even grote verdiensten en aanspraken kan laten gelden;

3.2.4. Overwegende dat het onderzoek van verzoekers tweede middel geleid heeft tot het besluit dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij direct zichtbaar grotere aanspraken op een benoeming in het ambt van geneesheer-departementshoofd van het departement gynaecologie en verloskunde kan laten gelden ten aanzien van Luc DE BAENE; dat de raad voor maatschappelijk welzijn, door voorbij te gaan aan de aanspraken van verzoeker en de voorkeur te geven aan Luc DE BAENE, bijgevolg niet de grenzen die de redelijkheid aan zijn beoordelingsbevoegdheid stelt, heeft overschreden; dat het derde middel ook niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in zijn eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, naar luid waarvan de bestuurshandelingen uitdrukkelijk en afdoende moeten worden gemotiveerd en in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen, doordat de verwerende partij in de bestreden beslissing nalaat de juridische

en de feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en doordat ze zich beperkt tot de vermelding van een aantal stijlformules en vage motieven die geenszins in feite en in rechte afdoende motiveren waarom Luc DE BAENE diende te worden bevorderd en niet verzoeker; dat verzoeker verder betoogt dat de verwerende partij, in het licht van het advies van de Medische Raad, waarin de kandidatuur van verzoeker met een absolute meerderheid werd voorgedragen, had moeten aanduiden waarom zij dit advies niet meende te moeten volgen, te meer daar zij verzoeker reeds in 1988 tot departementshoofd had bevorderd; dat verzoeker er ten slotte op wijst dat de verwerende partij ingevolge het annulatieberoep dat hij op 16 december 1992 bij de Raad van State had ingediend, op de hoogte was van de bezwaren die hij liet gelden tegen de bevordering van Luc DE BAENE, maar dat de verwerende partij niettemin deze bezwaren ook in de bestreden beslissing niet heeft weerlegd;

3.3.2.1. Overwegende dat volgens de verwerende partij dit middel het probleem stelt van het samengaan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en de regel van de geheime stemming, zoals die voorkomt in artikel 33 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn; dat zij afleidt uit de parlementaire voorbereiding van de voormelde wet van 29 juli 1991 dat de motivering van een beslissing genomen bij geheime stemming bestaat in de vaststelling dat de betrokkene kandidaat is en voldoet aan de voorwaarden, dat de benoemende overheid bevoegd is en dat de geheime stemming verplicht is, en in de vaststelling van het resultaat van de geheime stemming;

3.3.2.2. Overwegende dat volgens de verwerende partij het bestreden besluit aan die vereisten van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 vol-

doet; dat dit besluit immers vooreerst verwijst naar de kandidaturen van Luc DE BAENE, Luc GOESSENS en Frank VANDEKERCKHOVE, naar de adviezen van de Medische Raad en het Bijzonder Comité en naar het administratief dossier houdende 43 geïnterpreteerde stukken dat gedurende de wettelijk bepaalde termijn ter inzage van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn heeft gelegen, dat het bestreden besluit verder preciseert dat de stukken van het administratief dossier aan de raad voor maatschappelijk welzijn de nodige gegevens hebben verstrekt om met kennis van zaken een keuze onder de kandidaten te maken, dat ter zitting een grondige bespreking werd gewijd aan de onderscheiden kandidatuurstellingen, dat de titels en de verdiensten van de verschillende kandidaten werden vergeleken en dat daarbij werd vastgesteld dat ieder van de kandidaten voldoet aan de wettelijke en reglementaire bevooringsvereisten, zonder dat één van de kandidaten direct zichtbaar grotere aanspraken kan laten gelden; dat de verwerende partij er verder op wijst dat de bestreden beslissing positieve motieven vermeldt die de doorslag hebben gegeven in de uiteindelijke keuze, namelijk dat het belang van de dienst vereist dat het departementshoofd niet alleen van een hoog wetenschappelijk niveau laat blijken, maar ook van een grote bekwaamheid tot samenwerking met de collega's van het departement gynaecologie en verloskunde en van de andere departementen van het ziekenhuis, alsook met de K.U.Leuven waarmee het departement gynaecologie en verloskunde is "geaffilieerd" waarmee verwezen wordt naar de aanbevelingsbrieven die deel uitmaken van het administratief dossier, enerzijds van de geneesheren van het departement gynaecologie en verloskunde en van de andere departementen van het ziekenhuis en anderzijds van de K.U.Leuven;

3.3.2.3. Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot de vaststelling dat de raad voor maat-

schappelijk welzijn een ander persoon heeft bevorderd dan deze aangegeven door de volgorde die de Medische Raad had vooropgesteld, vooropstelt dat de Medische Raad advies uitbrengt aan de beheerder van het ziekenhuis, dit is "in casu in essentie het beheerscomité", dat de raad voor maatschappelijk welzijn zijn beslissingen neemt op advies van het beheerscomité en de beslissingen van de raad die afwijken van het advies van het beheerscomité met redenen moeten worden omkleed en dat in casu de raad voor maatschappelijk welzijn geconfronteerd werd met een voorstel van het beheerscomité waarin het advies van de Medische Raad niet werd gevolgd, zodat de raad voor maatschappelijk welzijn het voorstel van het beheerscomité volgde en dus geen bijzondere motiveringsplicht moest in acht nemen;

3.3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat uit de rechtspraak van de Raad van State met betrekking tot het samengaan van geheime stemming en motiveringsplicht, kan worden afgeleid dat in geval van geheime stemming de beslissing evenzeer moet zijn gemotiveerd, dat die motivering echter niet in die zin mag gesteld zijn dat zij het individuele stemgedrag van de leden van het college laat blijken, dat niettemin uit de beslissing zelf en/of uit het dossier moet blijken dat de aanspraken en verdiensten van de verschillende gegadigden effectief werden vergeleken en dat, zo de gegadigden geen direct zichtbaar grotere aanspraken kunnen laten gelden, uit de beslissing en/of het dossier moet blijken waarom de ene kandidaat boven de andere is verkozen; dat de verwerende partij van oordeel is dat het bestreden besluit aan deze vereisten voldoet;

3.3.4.1. Overwegende dat het bestreden besluit overeenkomstig artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten

grondslag liggen, overwegingen die afdoende moeten zijn, dit wil zeggen dat zij duidelijk, volledig, draagkrachtig, waarheidsgetrouw en gestaafd door stukken van het dossier moeten zijn; dat de omstandigheid dat het bestreden besluit overeenkomstig artikel 33, § 2, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, bij geheime stemming diende te worden genomen, geen afbreuk doet aan deze formele motiveringsplicht;

3.3.4.2. Overwegende dat in de aanhef van het bestreden besluit verwezen wordt naar de kandidaturen, het advies van de Medische Raad (van 13 augustus 1992), de adviezen van het Bijzonder Comité van 19 augustus 1992 en 10 februari 1993 en de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

3.3.4.3. Overwegende dat in het bestreden besluit zelf volgende motiverende overwegingen worden opgenomen :

"Overwegende dat het administratief dossier, inhoudende 43 stukken, geïnventariseerd van 1 t/m 43, gedurende gans de wettelijke termijn ter inzage van de leden van de Raad heeft gelegen; dat de erin berustende stukken de Raad de nodige gegevens verstrekken om met kennis van zaken zijn keuze te doen en aldus de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken;

Overwegende dat de Raad voor Maatschappelijk Welzijn vaststelt dat ieder van de kandidaten voldoet aan de wettelijke en reglementaire bevorderingsvereisten, o.m. inzake activiteitsniveau;

Overwegende dat ter zitting van heden een grondige bespreking aan de onderscheiden kandidatuurstellingen is gewijd, waarbij de titels, aanspraken en verdiensten van de verschillende kandidaten werden vergeleken;

Overwegende dat uit het administratief dossier en uit de bespreking ter zitting van heden gebleken is dat geen van de kandidaten direct zichtbaar grotere aanspraken kan laten gelden;

Overwegende dat het belang van de dienst vereist dat het departementshoofd niet alleen van een hoog wetenschappelijk niveau laat blijken, maar ook van

een grote bekwaamheid tot samenwerking én met de collega's van het departement en van de andere departementen binnen het ziekenhuis én met de K.U.Leuven, met wie het departement geaffilieerd is";

3.3.4.4. Overwegende dat uit de aangehaalde overwegingen blijkt dat de titels en de verdiensten van de drie kandidaten werden vergeleken en dat ze het voorwerp hebben uitgemaakt van een "grondige" bespreking door de raad voor maatschappelijk welzijn; dat deze bespreking met kennis van zaken is gebeurd, daar de leden van de raad de gelegenheid hebben gehad het volledige dossier in te zien gedurende de termijn bepaald in artikel 30 van de O.C.M.W.-wet; dat uit die overwegingen ook blijkt dat de vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten de raad voor maatschappelijk welzijn tot de bevinding heeft gebracht dat geen van de kandidaten direct zichtbaar grotere aanspraken op een bevordering tot geneesheer-departementshoofd kan laten gelden; dat uit het onderzoek van het eerste en het tweede middel is gebleken dat deze bevinding steun vindt in het dossier, nl. dat verzoeker er niet in slaagt elementen aan te wijzen in het dossier die zijn beweerde grotere aanspraken aannemelijk maken, dat integendeel het dossier stukken bevat waaruit blijkt dat de tussenkomende partij er minstens even grote aanspraken kan uit putten als verzoeker;

3.3.4.5. Overwegende dat de redengeving met betrekking tot het belang van de dienst vereist dat het departementshoofd niet alleen een hoog wetenschappelijk niveau heeft, maar ook een grote bekwaamheid tot samenwerking met de collega's van het departement gynaecologie en verloskunde en van andere departementen en met de K.U.Leuven, zoals de tussenkomende partij terecht aanvoert, een deugdelijk motief is dat formeel tot uitdrukking brengt dat uiteindelijk de voorkeur werd gegeven aan de tussenkomende partij omwille van diens grotere bekwaamheid tot samenwerking; dat dit motief steun vindt

in het administratief dossier waarvan de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn kennis hebben genomen;

3.3.4.6. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het bestreden besluit aldus op een afdoende manier doet blijken op grond van welke motieven de raad voor maatschappelijk welzijn de voorkeur heeft gegeven aan Luc DE BAENE; dat ook dit middel niet tot vernietiging kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op twaalf januari 1900 achtennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	J. BAERT,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.